

Český ekologicky šetrný papír do tiskáren a kopírek končí

Krkonošské papírny (KRPA) až do nedávna vyráběly papír pro tiskárny a kopírky, který měl českou ekoznačku Ekologicky šetrný výrobek (EŠV). Po necelých pěti letech, kdy KRPA tento papír vyráběla, jej kvůli malému odbytu stahuje ze standardní nabídky. „Bohužel, jako výrobce se nemůžeme zabývat krabicovými zakázkami pro drobné zákazníky, není to technicky ani nákladově možné,“ vysvětluje Kamil Čada z marketingu Krkonošských papíren s tím, že podnik se orientuje především na dodávky pro velkoobchody s papírenským zbožím.

„O EŠV papír do kopírek a tiskáren je ve srovnání s bílým papírem mezi koncovými uživateli jen velmi malý zájem. Občas se najde nějaký ekologicky smýšlející zákazník nebo orgán státní správy, objedná si pár krabic na zkoušku, ale poté opět nakupuje bezdřevný kancelářský papír,“ popisuje situaci Kamil Čada.

„Myslím si, že bez nějakého legislativního zvýhodnění nebo např. nařízení o určitém procentním používání recyklu ve státní správě situace lepší nebude,“ myslí si Kamil Čada a dodává, že dříve byla alespoň 5% sazba DPH. Za současné situace se firmě nevyplácí držet EŠV papír skladem a čekat na nárazový malý odběr. Krkonošské papírny jsou stále EŠV papír schopny vyrábět, ale jen v případě, že si jej někdo objedná alespoň 3000 kg.

„Je to škoda,“ komentuje situaci Adéla Petrová z Agentury pro ekologicky šetrné výrobky. Ekologicky šetrný výrobek je ministerstvem životního prostředí garantovaný certifikát. „I my jsme tento papír nedávno poptávali, ale nejsme schopni udělat tak velký odběr,“ říká Petrová. „Snad kdyby byla větší poptávka ze strany tiskáren a jejich zákazníků, možná by byly Krkonošské papírny

ochotny mít takový papír i „na skladě“ pro každého, bez ohledu na velikost objednávky,“ uvažuje Petrová.

Jaký papír pro vaši tiskárnu?

Pokud byste rádi používali papír, který by byl šetrný k životnímu prostředí, máte několik možností. Můžete si u svého dodavatele objednat **recyklovaný papír pro tiskárny**. Pokud váš dodavatel takový papír nevede, vyberte si na stránkách kampaně Šetrné papírování dodavatele, který jej má. Další možností je používat kancelářský papír, který získal některou ze zahraničních ekoznaček. Také můžete nakupovat **papír s certifikátem FSC**, který vám zaručuje, že dřevo, z kterého je papír vyroben, nepochází z nelegální těžby, ale z šetrně obhospodařovaného lesa. **Vyhnete se papírům, které jsou běleny chlorem**. To zpravidla na papíru sami nepoznáte, můžete ale upřednostnit ty, které na svém obalu deklarují opak, totiž že nejsou běleny chlorem. Nezapomínejte také, že papír má dvě strany, po kterých ho lze potisknout.

Oboustranný tiskem či využitím jednostranně potištěných papírů určených k vyhození jako papíru na poznámky můžete snížit svou spotřebu papíru.

[Ekolist]

Kanadská zima = kolo šlapací a vesta plovací

K článku „Na ekologická auta stále čekáme...“ z Bio 8/2006 na str. 16, bych rád doplnil několik vlastních poznatků.

Lékaři z lázeňského sanatoria v Třeboni, zaměřeného na léčbu kloubů a celého pohybového ústrojí člověka, přišli s poznatkem, že dnešním lidem již chybí přiměřený pohyb a že například pohodová cykloturistika pomáhá regenerovat klouby. Současná koncepce ekologických hybridních vozidel také bohužel mnoho nepočítá s využitím lidské šlapací síly. A přece tolik lidí doma, v kanceláři či ve fitcentru šlape rotoped. Čas strávený na cestách by šel využívat i k přiměřené fyzické aktivitě, prokrvení celého těla i ke zlepšení kondice člověka. Jen nějaké to motoro-šlapací vozítko mít k dispozici.

Vymyslí někdo modernizovaný ekologický Velorex?

Šlapací drátěné kolo je sice úžasná věc, ale na náledí, v dešti či v hustém silničním provozu je jezdec snadno zranitelný. Celou letošní zimu, jakoby kanadskou, jsem strávil dojížděním na kole do zaměstnání. Patnáct kilometrů tam a dalších patnáct zpátky. Užíval jsem horské kolo v dámském provedení, neboť jízda na náledí je adrenalinová a zrádná. Řídítka jsem si obalil molitanem a ještě jsem si chránil žebra starou vodáckou plovací vestou. Jako bývalý aktivní sportovec jízdu na náledí i za deště ještě zvládám, ale chtělo by to již nějaké promyšlenější ekologické vozítko i do nepříznivého počasí.

V Třeboni byla kdysi postavena hala k výrobě malých letadel ze zdejší pružné lesní borovice, ale zabrala ji textilní továrna, která po sametové revoluci zkrachovala. Takže jsou zde výrobní kapacity i nevyužité pracovní síly. Chybí jen vhodný výrobní program (k tomu i ty nezbytné finance). Zlaté čeké ručičky již dokážou vyrobit mnoho jízdních kol, motocyklů, automobilů i letadel. Ale orientace a širší společenská poptávka po šikovném hybridním motorově-šlapacím a ekologickém vozítku do nepohody jaksi chybí. Sám opravuji velký statek s prostorem pro možnou prvovýrobu a k dispozici jsou i krásné zkušební cesty v někdejší „železné oponě“, podél západní hranice. Ale mladistvý elán k ověřování ekologických novinek mi již začíná ubývat. Lze tedy nabídnout podporu, prostor a zkušenosti i jiným příznivcům ekologického cestování - i v zimě.

Ing. Jan PAPÁČEK

FOTO: <http://fotoblog.clovickek.net>

Pití balené vody je ekologické šílenství

Independent: 3. 7. 2006 PRAHA/LONDÝN [EcoMonitor]

Britští aktivisté označili spotřebu balené vody za „ekologické šílenství“ poté, co testy prokázaly, že pitná voda z vodovodní sítě ve Spojeném království je nejčistší na světě. V Británii se každý rok prodá více než dvě miliardy litrů balené vody a toto číslo ročně roste o devět procent. V průměru stojí balená voda 95 pencí, a její cena se tak blíží benzínu, zatímco průměrná cena za vodu z kohoutku dosahuje jedné libry za 10 000 litrů, napsal deník Independent.

Spotřeba balené vody se v Británii zdvojnásobuje každých pět let a její podíl nyní představuje 16 % z prodeje všech nealkoholických nápojů. Průměrný ostrovan jí ročně vypije 37 litrů. Podle odhadů se na celém světě ročně spotřebuje 154 miliard litrů balené vody, což představuje obchod za 58 miliard liber. V posledních pěti letech navíc došlo k nárůstu spotřeby o 57 %. Ekologičtí aktivisté se opírají o výsledky výzkumu Inspektorátu pitné vody (DWI), podle kterého splňovala voda z vodovodní sítě v roce 2005 přísné limity pro kvalitu z 99,96 %.

Podle ochránců životního prostředí pomohou tyto výsledky upozornit na ekologické škody, které používání balené vody přináší. Energetické nároky na výrobu miliard plastových lahví z látek vzniklých při rafinaci ropy, doprava lahví na vzdálenost sto-

vek i tisíců kilometrů a jejich ukládání na skládky nebo jejich pálení ve spalovnách, to všechno představuje největší luxus plýtvání ve Velké Británii, tvrdí aktivisté. Vicky Hirdová z organizace Přátelé země (FoE) řekla deníku Independent: „Lidi svedla a koupila si je lákavá představa reklam na balenou vodu, která říká, že její pití je klíčem ke zdraví a dobré fyzické pohodě. Jenže to, co nerozpoznali, je obrovská cena plýtvání přírodními zdroji u balené vody ve srovnání s vodou z kohoutku. Ta navíc splňuje přísné normy kvality za zlomek ceny.“

Británie dováží kolem čtvrtiny všech spotřebovávaných lahví s vodou (především z Francie), přemysl ale oponuje tím, že globálně se dováží méně než 5 % veškeré balené vody. Podle jedné z předchozích studií přispívá doprava balené vody každý rok k celosvětovým změnám klimatu 33 200 tunami oxidu uhličitého, což je objem energetické spotřeby jako u 6 000 domácností. Podle informací prodejců spotřebují Britové každý rok 1,5 miliardy PET lahví. Ačkoli se množství polyethylentereftalátu v každé lahvi snížilo o 30 %, recykluje se jenom 10 % prodaných lahví. Většina z nich skončí na skládkách, kde se budou rozkládat dalších 450 let, píše Independent.

Na druhou stranu Britové se svojí roční spotřebou 37 litrů na hlavu zdaleka nepředstavují špičku ve světové konzumaci balené vody. V žebříčku národů

s přehledem vedou Italové se 184 litry, za nimi jsou Mexičané se 169 litry a třetí jsou Francouzi se 141 litry roční spotřeby. Podle článku Cahal Milmo The Independent 29. 06. 2006.

Hugo CHARVÁT

Komentář k článku 9. 7. 2006, autor: Vodník

„Ekologové“ z let 1989, plynoucí na vlně ekologicko-pravicových nálad, nám předestírali, jaká je ta pitná voda z vodovodu zdravotně závadná, jak je neekologické a poškozující zdraví pít vodu z vodovodu, že je jediné čisté a pramenitá voda z horských pramenů Alp, studánek v kraji dřívějších vojenských újezdů a voda dovezená s názvem „vyrobena z gronských ledovců“ to pravé, ekologické. A až se nyní podařilo připočítat ony externality, které stojí její výroba, převážně po půlce Evropy, nerecyklovaný podíl lahví končících na skládkách, tak se zjišťuje, že davové šílenství nemělo oporu v rozumu.

Ano, ti zlí komunisté měli také vratné obaly, ze skla, a věřte nebo nevěřte, ono se to málokde jen tak válelo, ono se to recyklovalo a dokonce to stát dotovalo, právě kvůli ekologii. No nic, je vidět, že nejen politikové mátlí záměrně tento národ.

Jen by mě teď zajímalo, kdy ekologické skupiny pochopí, že se věci musí řešit komplexně a že je vše věcí politiky, ekonomiky a řešení, ne jenom křiku. Podobných „případů“ bych si v našem státním chlívků vzpomněl více. A propo – nesedíte zrovna teď u netu s právě otevřenou PETlahví chlazené Mattony, Aquilly, Poděbradky, Magnezie, bublinek obyčejných či s příchutí, Kofoly, Coca-coly, Pepsi-coly, nebo snad nedejbož piva? **Internet**